

Eingin flokkur fyri EEC

TAD var einaferð ein sosialt sinnaður føroyskur loysingar-flokkur, sum til eitt av teimum seinastu valunum legði størsta dentin á, at talan longur ikki var um vinstra ella høgra, men bert um loysing ella samband — fult tjóðveldi ella amtsstøðuna.

HETTA kitlaði so mikið frægt í oyrunum á onkrum, at flokkurin tá slapp styrktur burtur úr tí valinum.

AT sami flokkur kortini ætlaði sær í samstarv við føroyska sambandsflokkinn varð orð ikki greitt um — heldur ikki vóru teir nóg ærligir at viðganga, at lánið, teir í sambandssamgonguni tóku uttanlands, var treytað av, at ongin broyting varð framd í viðurskiftunum við Danmørk tey nógvu árinu framyvir. So mikið um álvaran í tosinum um loysing ella samband.

MEN viðgangast má, at tað við hesum práti eydnaðist flokkinum at »diktera« val-agitátiónina í ávisan mun.

TAD eydnaðist so mikið væl, at flokkurin kendi seg freistaðan til at royna somu snildir til seinasta lógtingsval. Gjort varð av, at tað hesu ferð skuldi snúgvá seg um viðurskifti Føroya við EEC. Uttan at blunka fasthelt flokkurin, at einans teir vóru ímóti limaskapi og allir aðrir flokkar fyri.

POLITISKA armóðin var tó tá so opinlys, at veljararnir beinavegin skiltu, at hetta vóru kávalótir — páskot til at venda kjakinum frá dagligu trupulleikunum, flokkurin hevði ført Føroya fólk út í — og valið royndist flokkinum hareftir.

AT broytingarnar við fría EEC-marknaðinum í 92 kunnu ávirka okkum álvarsliga, nokta vit ikki fyri. Vit halda eisini við tjóðveldisflokkinum, at tolllætti kann verða ov dýrt keyptur, at ræði á undirgrund, fiskatilfeingi og viðurskiftum okkara annars skal vera okkara.

HÓAST vit ikki kunnu taka undir við teirri rættuliga einoygdu og stuttskygdu niður-

støðum, sum Føroya Idnaðarfelag og umboð peningavaldsins hava vartað upp við í seinastuni um viðurskifti okkara við EEC, so halda vit kortini ikki, at hesir einsamallir hava »framprovokerað« nógvu kjakið um EEC. Hesum eigur tjóðveldisflokkurin stóran part av heiðurinum fyri.

OG á skeivum grundarlagi. Nevniliga við at skíra allar føroyingar, bert ikki tjóðveldisfólk, sum forliptar EEC-føroyingar. At hetta er ov bíligt, skilja vit øll, men okkurt letur til, at tjóðveldismanna metan av vanligu føroyinginum ikki enn er petti frægari enn undan seinasta lógtingsvali.

VÍST skulu vit tala um EEC, víst skulu vit royna at fáa eina skilagóða handilsavtalu við henda okkara størsta marknað. Hvat sáttmálin skuldi fevnt um, kundi tjóðveldisflokkurin og javnaðarflokkurin skjótt verið samdir um, og semja um hvat sáttmálin als ikki átti at fevnt um, var enn meira sjálvsøgd.

HETTA gerst bara so nógv

truplari, tá kjakið í tjóðveldisflokkinum um EEC enn ikki snýr seg um annað, enn at bara tjóðveldisflokkurin er í móti EEC-limaskapi.

OKKUM vitandi hevur eingin flokkur á tingi tikið støðu fyri slíkum limaskapi, og enn er ikki so frægt sum nakar handilssáttmáli at taka støðu til.

MEN at kreftir í samfelagnum virka av alvi fyri at fáa okkum við húð og hár upp í EEC, skulu vit kortini ikki ivast í. Hesar fáa vit neyvan fram í ljósmála við at tuga í hel EEC-málið, men bert við skilagóðum kjaki um EEC-spurningin sum heild.

STÚRAN og illgitingar loysa ongan samskiptis- og handilstørv við stóru verð. Men bert skulu vit ikki gloyma, at ein verð er uttanfyri EEC — ein verð, ið sum frálíður ivaleyst kann koma at nækta okkara útflutnings- og innflutnings-tørv. Harfyri kunnu vit tó royna at fáa so fræga avtalu við EEC sum til ber — men treytir valdast sjálvandi

sosigaley

Minimalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRÍU FØROYAR

NORÐURSTØ

Lítill uggi men vónandi ein vilji

Dagblaðið skrivur í oddagreini um arbeiðsloysi:

Enn eru töluni fyri "arbeiðsloysið", tey, ið leita sær grein 9-hjál frá Almu av svikjandi inntøku, 1. mars ikki komin. Men uppperðin fyri januar bendir á, at talið á skrásettum arbeiðsleysum er farið upp um 600. Hetta sammett við gott 300 arbeiðsleys undan valinum.

...Arbeiðsloysið er altíð harmiligt. Einasti uggi í hesum føri er, at ikki fyrr enn at Javnaðarflokkurin kom í samgongu á lógtingi og fekk leiðsluna í Tinganesi, fór arbeiðs-

loysið at økjast í himmalflykt. So fáa vit prógv fyri, at hesin patent-takari upp á almenna "um-sorgan" (sum hini skulu gjalda kostnaðin av), er akkurat í somu støðu sum aðrir politiskir flokkar, tá fylgjurnar av ábyrgdar- og sorgloysinum frá 1985-88 skulu beinast av vegnum.

Lítill uggi er í, at ikki fyrr enn Javnaðarflokkurin kom í samgongu fór arbeiðsloysið at økjast, sum Dagblaðið tekur til. Hinegin hava vit ta vón, at Javnaðarflokkurin hevur evni til at stegja hesi syndarlugu gongd. Hesi gongd, sum landsstýrið við Fólkaflokkinum á odda, setti ferð á fyri tveimum árum síðani.

Annars átti tað at sømt seg betri fyri ein lands-

stýrisflokk sum Fólka-flokkinn, at samvirka við hin landsstýrisflokkinn at fáa tilbukt við arbeiðsloysið, heldur enn brigdan í bløðunum. Arbeiðsloyri er meira álvarsligt enn at vera nýtt sum kegl í bløðunum.

Úrmælingur á ting

A ólavsøku verða fleiri nýggj andlit at síggja á tingi. Sum skilt fara landsstýrisfólkini tá at lata tingsessirnar frá sær og lata teimum, sum næst eru í atkvøðum, sessirnar. Ein av teimum nýggju er fólkaflaksmaðurin Jørgen Niclasen í Vágum, sum kemur á ting fyri Svenmd Áge Ellefsen. Dagblaðið hevur tosað við hin 22-ára gamla Jørgen Niclasen:

-Fyrst er tað málið um Føroyar sum figgjarmid-depul.

I roynd og veru er tað eg, sum av fyrstan tíð tók hetta málið upp í miðlunum. Tað tykist sum eingin annar tordi.

Síðani tók Birgir Danielsen undir við hesum, við tí úrsliti, at hetta mál nú er tikið við í samgonguskjalið.

...Hetta málið eri eg stoltur av at hava fingið við í samgonguskjalið, tí eg meti, at eg eigi ein part í hesum, sigur Jørgen Niclasen.

Og vit, sum hava hildið, at tað vóru Birgir Danielsen ella Poul Michelsen, sum vóru fadarar at figgjarmid-deplum, sum bjargað skal Føroya landi undan undirgangi.

Tímalønin

Dagblaðið er farið at fyrirreka seg til komandi sáttmálasamráðingar. Blaðið skrivur, at vit hava heimsins hægstu tímalønir. Hesar eiga høvuðsábyrgdina av nógv fækkaðu arbeiðsplássunum, skrivur blaðið. Tí heldur Dagblaðið tað vera heilt burturvíð, at sáttmálar verða sagdir upp, tí annað kann ikki verða úrslitið, enn at lønirnar verða settar niður ella enn fleiri uppsagnir.

Nú fáa vit at síggja hvussu tað fer at gangast pørtunum á arbeiðsmarknaðinum í samráðingum teirra. Vónandi fara hesir partar sjálvir at greiða spurningin uttan at tað verður neyðugt hjá lógtinginum at leggja uppi.

Men at siga, at vit

hava heimsins hægstu tímalønir er so skeivt sum tað er sagt.

Vit hava áður endurgivið nøkur tøl frá svenska arbeiðsgevarafelagnum. Kanningin er gjord í november 1990 og vísir hvat hvør arbeiðstími kostar í nøkrum ávísam londum:

Noreg 137,-
V. Týskland 136,-
Svøríki 130,-
Finland 120,-
Holland 111,-
Danmark 111,-
USA 107,-
Japan 104,-
Italia 102,-
Frakland 93,-
Bretland 82,-

-Og so kemur føroyska tímalønin við 73,21 kr. Hugflog skal til at pástanda, at hin føroyska er heimsins hægsta.